

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/430/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119247264
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6119247264.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Štát - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 866, proti povinnému: B. C., nar. XX.XX.XXXX, V. B. E. XXXX/XX, XXX XX R., o vymoženie 530 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ing. Zuzana Dobrodenková, Blahova 13, 909 01 Skalica, IČO: 34 049 606, pod sp. zn. 26EX 50205/19, o námietkach proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/430/2019 zo dňa 19.05.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 19.02.2022 uznesenie, ktorým námietky oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekúcie, vydané súdnym exekútorom dňa 21.12.2021 zamietol. V odôvodnení, za použitia § 61n ods. 1 písm. g/, ods. 3, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 166, § 166a a § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), uviedol, že súdny exekútor dňa 21.12.2021 vydal upovedomenie o zastavení exekúcie (ďalej len „upovedomenie“) a výzvu na úhradu trov exekútora (ďalej len „výzva“) podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Dôvodom vydania upovedomenia bolo vyhlásenie konkurzu na majetok povinného. Voči upovedomeniu a výzve oprávnený podal v zákonom stanovenej lehote námietky, v ktorých uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, nakoľko pohľadávka vymáhaná v tomto konaní je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR, ktorej sa ustanovenie § 167f ods. 2 ZoKR výslovne nedotýka.

2/ Vyšší súdny úradník zistil, že Okresný súd Trnava uznesením, sp. zn. 26OdK/201/2021 zo dňa 22.07.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 144/2021 dňa 28.07.2021, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka (povinného v tomto exekučnom konaní) a oddlžil ho tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Oznámením správcu zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 240/2021 dňa 15.12.2021 bol konkurz na majetok povinného zrušený, nakoľko konkurzná podstata nepokryla náklady konkurzu. Zo spisu základného konania, sp. zn. 33C/73/2016, ďalej vyšší súdny úradník zistil, že oprávnený sa žalobou na Okresnom súde Trnava domáhal priznania nároku za vyplatenú sumu (dávka úrazového zabezpečenia vyplatená odborom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zranenému príslušníkovi policajného zboru) ako náhrady škody, ktorá vznikla oprávnenému vyplatením dávky úrazového zabezpečenia podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov (ďalej len „zákon o SZPaV“). S poukazom na nedostatok kompetencie exekučného súdu skúmať vecnú správnosť exekučného titulu konštatoval, že nárok priznaný exekučným titulom vznikol oprávnenému vyplatením dávky úrazového zabezpečenia

podľa § 114 ods. 5 zákona o SZPaV, a teda nejde o nedotknutú pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, ale o regresný nárok. Nárok na náhradu škody, ktorý vznikol príslušníkovi Policajného zboru (práp. P. S. U.) pri výkone služobných povinností a bola mu za vzniknutý služobný úraz vyplatená dávka úrazového zabezpečenia (bolestné), nemožno stotožňovať s nárokom oprávneného na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávky úrazového zabezpečenia, keďže ide o odlišné nároky. Ide o právo oprávneného (žalobcu v základnom konaní) uplatňované v zmysle citovaného zákona, teda právo postihu - regresné právo, ktoré je hmotno-právnym nárokom oprávneného voči osobám zodpovedajúcim za vzniknuté náklady zavineného protiprávneho konania treťou osobou (v súdnej veci povinným, resp. žalovaným v základnom konaní) uhradiť spôsobom stanoveným v osobitných zákonoch (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/218/2012 a sp. zn. 6Co/386/2013, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/365/2010, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8C/24/2007, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/195/2003, ako aj Najvyššieho súdu SR vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/16/2002, 2Cdo/343/2009). Pohľadávka oprávneného tak nepredstavuje pohľadávku vzniknutú zo zodpovednosti povinného za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním, ani príslušenstvo takej pohľadávky, ale ide o pohľadávku priznanú oprávnenému na základe osobitného postihového nároku (sui generis).

3/ Po preskúmaní námietok oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora dospel vyšší súdny úradník k záveru, že námietky neboli podané dôvodne. Pohľadávka uplatnená v exekučnom konaní nepredstavuje pohľadávku nedotknutú oddĺžením v zmysle § 166c ods. 1 ZoKR, preto súd s poukazom na § 61n ods. 4 Exekučného poriadku námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora zamietol.

4/ Voči uzneseniu podal oprávnený sťažnosť, nakoľko nesúhlasil so záverom súdu, že exekvovaná pohľadávka nie je pohľadávkou nedotknutou oddĺžením podľa § 166c ods. 1 ZoKR, pretože nie je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu na zdraví. Oprávnený ako orgán sociálneho zabezpečenia pre príslušníkov Policajného zboru s poukazom na právnu úpravu (zákon o SZPaV, zákon č. 73/1998 Z. z. a zákon č. 437/2004 Z. z.) priznáva a vypláca dávky úrazového zabezpečenia ako náhrady škôd na zdraví, ktoré na základe poškodenia zdravia utrpia príslušníci Policajného zboru v prípadoch ak za ich poškodenie zdravia (úraz) zodpovedá služobný úrad, pričom služobným úradom je oprávnený. Suma vymáhaná v predmetnom exekučnom konaní predstavuje vyplatenú sumu bolestného. S poukazom na ustanovenie § 444 OZ sa pri škode na zdraví jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Podľa ustanovenia § 3 zákon č. 437/2004 Z. z. sa náhrada za bolesť poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Ustanovenie § 114 zákona o SZPaV nie je ustanovením, ktoré by transformovalo náhradu škody na zdraví na iný druh nároku, tak ako dôvodí súd. Súčasne nie je dôvodné, aby súd pri posudzovaní nedotknuteľnosti pohľadávky v rámci oddĺženia, posudzoval hmotno-právny základ nároku priznaný právoplatným rozhodnutím civilného súdu. Takéto posudzovanie je podľa názoru oprávneného nad rámec právomoci exekučného súdu v rámci rozhodovacieho procesu o námietkach v exekučnom konaní. Právny základ nároku je vyplatenie dávky úrazového zabezpečenia z dôvodu odškodnenia škody na zdraví. V rámci ustálenej rozhodovacej praxe súdov a orgánov činných v trestnom konaní v Slovenskej republike, vyplatením dávky úrazového zabezpečenia vstupuje platca tejto dávky priamo do práv poškodeného, ktorému dávku vyplatil. Súd pri posudzovaní skutočnosti, že či pohľadávka vymáhaná v predmetnom exekučnom konaní podlieha režimu podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR použil úzky výklad tohto ustanovenia, ktorý však vzhľadom na právny názor Ústavného súdu SR, ktorý do pojmu pohľadávky za škodu na zdraví, zaradil aj mimoriadne odškodnenie pozostalých a pripustil dôvodnosť extenzívneho výkladu pojmu škoda na zdraví, neobstojí. Oprávnený trvá na svojom právnom názore, že ním v exekúcii vymáhaná pohľadávka je pohľadávkou nedotknutou oddĺžením podľa § 166c ods. 1 ZoKR, pretože je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu na zdraví.

5/ Súdom uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR riešia odlišný právny a skutkový stav, nakoľko v nich ide o nároky zdravotnej poisťovne. Zdravotná poisťovňa však neposkytuje dávky úrazového zabezpečenia a neuhrádza škodu na zdraví, poskytuje náhradu zdravotnej starostlivosti, ktorú poskytol poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poisťencovi poisťovne. Súčasne apeloval na princíp právnej istoty a očakávanie jednotnosti rozhodovania exekučného súdu, a poukázal, že exekučný súd v konaniach sp. zn. 40Ek/442/2019 a sp. zn. 65Ek/446/2019, v ktorých ide o skutkovo a právne totožný stav ako v tomto konaní, exekučný súd námietkam oprávneného vyhovel a upovedomenia súdnych exekútorov o zastavení exekúcie zrušil. V konaní sp.zn. 11Ek/413/2019 po vznesení námietok dokonca sám

súdny exekútor vzal svoje upovedomenie späť sám a túto skutočnosť oznámil aj exekučnému súdu. Exekučný súd vo vyššie uvedených veciach na základe predložených námietok dospel k záverom, že upovedomenia o zastavení exekúcie a výzvy na úhradu trov exekúcie nemali byť poverenými súdnymi exekútormi vydané, nakoľko pohľadávky, ktoré sú predmetom exekúcie, sú oddĺžením nedotknutými pohľadávkami v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Exekučný súd konštatoval, že sice vyhlásený konkurz na povinného je dôvod na zastavenie exekúcie, avšak ZoKR jasne definuje tzv. nedotknuté pohľadávky. Súd zdôraznil, že rozhodnutie o oddĺžení, nie je dôvodom pre zastavenie exekučného konania, v ktorom sa vymáha oddĺžením nedotknutá pohľadávka. V prípade sp.zn. 65Ek/446/2019 skutočne o takú nedotknutú pohľadávku ide, nakoľko ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Exekučný súd rozhodol tak, že upovedomenia napadnuté námietkami zrušil. Na základe skutočností, že pohľadávka v sume 530 EUR s príslušenstvom, ktorá je predmetom exekúcie je nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, nakoľko ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu na zdraví spôsobenú úmyselným konaním povinného vrátane jej príslušenstva (úrok z omeškania), navrhuje oprávnený aby exekučný súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil, námietkam oprávneného vyhovel a upovedomenie súdneho exekútora o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov zrušil.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8/ Podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie.

9/ Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

10/ Podľa § 167f ods. 2 ZoKR ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

11/ Podľa § 166a ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

12/ Podľa § 166e ods. 1, 2 ZoKR o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovom kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide. Oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná a vyšší súdny úradník vydal vecne správne rozhodnutie.

14/ V konaní bolo nesporné, že povinný bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava, sp. zn. 26OdK/201/2021 zo dňa 22.07.2021 oddlžený, a to formou konkurzu vyhláseného podľa IV. časti ZoKR. Rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 144/2021 dňa 28.07.2021 a dňom nasledujúcim po tomto zverejnení nastali účinky konkurzu. V prípade oddlženia formou konkurzu možno výkladom ustanovenia § 167f ods. 2 ZoKR dospieť k záveru, že jeho vyhlásenie je dôvodom zastavenia exekúcie len tých exekučných konaní, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze (§166a) alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddlžovacieho konkurzu stala nevymáhateľnou (§166b). Neplatí teda absolútny zákaz vedenia exekúcií a neplatí ani pre všetky pohľadávky. Pohľadávky taxatívne vymedzené v ustanovení § 166c ZoKR predstavujú nedotknuté pohľadávky, ktoré sú vymáhateľné počas konkurzu a aj po zrušení konkurzu. Pri posudzovaní účinkov oddlženia na vymáhanú pohľadávku musí či už exekučný súd alebo súdny exekútor vychádzať nielen z okamihu jej vzniku, ale aj z jej charakteru, ktorý určuje, či taká pohľadávka spadá alebo nespadá pod oddlženie dlžníka (povinného v exekúcii). Charakter pohľadávky je daný exekučným titulom.

15/ V uvedenej veci je exekučným titulom platobný rozkaz, t.j. rozhodnutie vydané v skrátenej konaní, ktoré neobsahuje odôvodnenie. Súd preto pri zisťovaní charakteru nároku (pohľadávky) vychádzal zo žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu -exekučného titulu), ktorú oprávnený podal Okresnému súdu Trnava. Z nej a z tvrdenia oprávneného v exekučnom konaní mal preukázané, že vymáhaný nárok predstavuje náhradu dávky úrazového zabezpečenia, ktorú oprávnený dňa 27.07.2016 vyplatil príslušníkovi PZ, v dôsledku služobného úrazu, ktorý mu spôsobil svojim protiprávnym konaním povinný. Následne si oprávnený náhradu vyplatenej sumy voči povinnému uplatnil v základnom konaní podľa § 114 ods. 5 zákona o SZPaV. Vyšší súdny úradník napadnutým uznesením však nárok oprávneného neposúdil ako nárok na náhradu škody, ale ako regresný nárok, ktorý nepatrí medzi nedotknuté pohľadávky vymedzené ustanovením § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR. Sudca sa stotožnil s uvedeným posúdením, čo vysvetlí nižšie.

16/ Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že príslušníkovi PZ, ktorý bol v služobnom pomere s oprávneným, vznikla škoda (na zdraví), ktorú mu pri výkone služby spôsobil povinný. Tu si je potrebné uvedomiť, že škoda v dôsledku protiprávneho konania povinného vznikla priamo príslušníkovi PZ, ktorý nie je účastníkom exekučného konania (nebol ani účastníkom konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul). Oprávnený ako orgán sociálneho zabezpečenia príslušníkov PZ podľa § 20 ods. 1 písm. b/ zákona o SZPaV vyplatil príslušníkovi PZ náhradu za bolesť, ako dávku sociálneho zabezpečenia. Pokiaľ sa aj oprávnený bránil tvrdeniami, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol vyšší súdny úradník, sa týka nákladov zdravotnej poisťovne (regresný nárok zdravotnej poisťovne), sudca uvádza, že existujú i rozhodnutia, ktoré sa vzťahujú priamo k náhrade dávok sociálneho zabezpečenia (poistenia), ktoré súdy SR rovnako považujú za regresný nárok sociálneho poisťovateľa (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 17C/177/2012, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 26Co/4/2017 z 30.11.2017, ktoré bolo i predmetom prieskumu Ústavným súdom SR pod sp. zn. III. ÚS 354/2018 z 11.09.2018). V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych inšancií (rozsudok NS SR 5Cdo 71/2003, neskôr publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 26/2005) náhrada upravená v § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (pôvodne § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z.z.), podľa ktorej Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, zakladá regresný nárok sociálnej poisťovne voči tretím osobám. Tento nárok, i keď nie je nárokom na náhradu škody na zdraví poškodeného je svojim charakterom samostatným nárokom na náhradu škody, vyplývajúcom z citovaného ustanovenia. Vzhľadom k tomu, že právna úprava náhrady dávok sociálneho zabezpečenia podľa osobitného predpisu o sociálnom poistení (§ 114 ods. 5 zákona o SZPaV) je rovnaká ako vo všeobecnom predpise o sociálnom poistení v civilnej sfére (§ 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.), sú závery o posúdení charakteru nároku ako regresného, platné i na nárok oprávneného vymáhaný v tomto konaní.

17/ Pretože povinnosť sociálneho poisťovateľa vyplatiť uvedenú dávku (úrazového zabezpečenia) vyplýva z právnych predpisov a je daná bez ohľadu na to, či je úraz následkom poškodenia zdravia spôsobeného zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, alebo nie, je plnenie, ktoré poisťovňa

(odbor sociálneho zabezpečenia oprávneného) poškodenému poskytla, plnením jej zákonnej povinnosti. Samotná skutočnosť, že na základe zákonnej povinnosti poisťovateľ vyplatil dávky, neznamená vznik škody a ani nezakladá poisťovateľovi nárok na náhradu škody. Náhradu za majetkovú ujmu spočívajúcu v sume vyplatených dávok úrazového zabezpečenia môže poisťovateľ požadovať, pokiaľ je taký nárok založený osobitným zákonom. Práve podľa § 114 ods. 5 zákona SZPaV si oprávnený uplatnil voči povinnému nárok, ktorý mu bol priznaný exekučným titulom. V prípade práva verejného poisťovateľa na náhradu vyplateného plnenia nemožno hovoriť o náhrade škody (na zdraví), pretože poisťovateľ len plní poisťencovi to, čo je zo zákona povinný plniť a následne môže žiadať refundáciu tohto plnenia na základe citovaného ustanovenia zákona o sociálnom poistení. Majetková ujma, ktorú požaduje sociálny poisťovateľ svojim regresom nahradiť, sú dávky úrazového zabezpečenia, ktoré podľa osobitných predpisov vyplatil poškodenému. Možno preto uzavrieť, že nárok oprávneného (priznaný v zmysle ust. § 114 ods. 5 zákona o SZPaV) je jeho regresným nárokom s tým, že sa nejedná o nárok na náhradu škody na zdraví poškodeného podľa Občianskeho zákonníka, ale svojím charakterom sa jedná o samostatný nárok na náhradu škody a má povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody.

18/ Po zdôvodnení prečo vymáhaný nárok nie je možné považovať za nárok na náhradu škody, ale za regresný nárok, sa súd ďalej zaoberal, či ho možno považovať za oddĺžením povinného nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR. I keď by sa pohľadávka oprávneného mohla na prvý pohľad javiť ako škoda na zdraví, pod pojem pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví nároku nemožno vzťahovať aj regresný nárok. Uvedené potvrdzuje viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 7Cdo/162/2019 zo dňa 27.11.2019, 4Cdo 284/2010 z 28.10.2011, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdu Slovenskej republiky č. 3/2013 na str. 15 pod číslom 34). Pohľadávka oprávneného nepredstavuje pohľadávku vzniknutú zo zodpovednosti povinného za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním, ani príslušenstvo takej pohľadávky, ale ide o pohľadávku priznanú oprávnenému na základe osobitného postihového nároku (sui generis). Nakoľko pohľadávky oddĺžením nedotknuté sú v ZoKR taxatívne vymenované, pričom konkrétne ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR sa týka len pohľadávok zo zodpovednosti za škodu a nemožno ho rozširovať aj na prípady iného hmotnoprávneho nároku - postihového nároku podľa zákona o SZPaV (postihové právo je upravené i v iných zákonoch - zákone č. 461/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, zákone č. 514/2003 Z.z. o sociálnom poistení, zákone č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, ale i Občianskom zákonníku) tak ako to tvrdil oprávnený, potom bolo nutné konštatovať, že pohľadávka oprávneného z titulu zákonného postihového práva priznaná exekučným titulom nespadá do kategórie oddĺžením nedotknutých pohľadávok podľa § 166c ods. 1 ZoKR.

19/ K extenzívnej aplikácii ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR aj na regresné pohľadávky nemožno dospieť ani poukazom oprávneného na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorým mal do pojmu pohľadávky za škodu na zdraví zaradiť aj mimoriadne odškodnenie pozostalých. Konkrétne rozhodnutie oprávnený neoznačil, súdu je však z jeho činnosti známe rozhodnutie, sp. zn. IV. ÚS 503/2020 z 13.10.2020, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť voči rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.43Ek/157/2017 z 15.06.2020. V uvedenom konaní exekučný súd vyhodnotil nemajetkovú ujmu ako nárok, ktorý nebol oddĺžením dlžníka dotknutý a subsumoval ho pod pojem „škoda na zdraví“, nakoľko nemôže byť chránená menej efektívne ako samotná škoda na zdraví, keďže ide o najzávažnejší následok zásahu do práv pozostalých. Ústavný súd súhlasil s názorom okresného súdu, že ide o výnimku z oddĺženia adekvátnym extenzívnym výkladom nielen náhrady škody, ale aj náhrady nemajetkovej ujmy s rovnakým skutkovým podkladom (nárok vyvolaný totožným deliktným konaním páchatela) a jednak zahrnutia (podľa výkladového argumentu „a minori ad maius“) pod pojem škoda na zdraví aj následok usmrtenia osoby (m.m. II. ÚS 695/2017). Takýto extenzívny výklad škody na zdraví však nemožno rozšíriť na regresné nároky ako samostatné postihové právo poisťovateľa (pri ktorom sa nejedná o priamy vzťah zodpovednosti za škodu medzi poškodeným a škodcom, a nenahrádza sa ním v tomto prípade škoda na zdraví, ale náhrada dávok sociálneho zabezpečenia), a preto uvedené rozhodnutie Ústavného súdu SR nie je možné na danú vec použiť.

20/ Ako dôvodná neobstojí ani tá časť sťažnosti, v ktorej oprávnený apeloval na princíp právnej istoty a očakávanie jednotnosti rozhodovania exekučného súdu (keď tunajší súd v konaniach 40Ek/442/2019 a 65Ek/446/2019 mal na základe skutkovo a právne totožného stavu ako v tomto konaní, posúdiť pohľadávku oprávneného ako náhradu škody, ktorá nie je oddĺžením povinného dotknutá). Sudca

nahliadnutím do uvedených rozhodnutí zistil, že v oboch prípadoch sa jedná o rozhodnutia vydané vyššími súdnymi úradníkmi, ktorí nekriticky prevzali argumentáciu oprávneného bez akejkoľvek ďalšej úvahy o povahe vymáhaného nároku a rešpektovania existujúcej judikatúry najvyšších súdnych autorít. Princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 Základných princípov CSP znamená legitímne očakávanie (účastníka konania), že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou praxou najvyšších súdnych inštancií. Jednotnosť rozhodovania všeobecných súdov o skutkovo a právne podobných otázkach teda neznamená, že sudy musia vždy rozhodovať rovnako, ale musia rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou (vyšších súdnych inštancií), pričom rozhodnutia tunajšieho súdu, na ktoré oprávnený poukázal nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 Základných princípov CSP, ktorými by sa mal sťažnostný súd pri svojom rozhodnutí riadiť.

21/ Vzhľadom na to, že pohľadávku v zmysle vyššie uvedeného nemožno považovať za oddĺžením nedotknutú pohľadávku, táto vznikla ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného, súdny exekútor bol povinný v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku (vzhľadom na vyhlásený konkurz na majetok povinného) vydať upovedomenie o zastavení exekúcie. Z uvedených dôvodov je potom rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka správne, preto sudca postupom sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§